

Mevludska hutba
reisu-l-uleme dr. Huseina Kavazovića

Sarajevo,
Gazi Husrev-begova džamija,
8.11.2019.

Hvala Allahu, Uzvišenom Gospodaru i Stvoritelju svega, živog i neživog. Milostivom Vladaru Dana sudnjeg. Neka Njegova milost obaspe vjerovjesnika Muhammeda, a.s., njegovu porodicu i sve njegove sljedbenike u svim vremenima.

Braćo i sestre.

Zajedničkim prisustvom na džuma-namazu mi svakoga petka ispunjavamo dužnost koju nam je Allah propisao. Istovremeno, tim činom sedmičnog duhovnog i svakog drugog okupljanja iskazujemo našu svijest o pripadnosti zajednici muslimana, zajednici koju je utemeljio Allahov vjerovjesnik, Muhammed, a.s.

Iskazujemo privrženost našem Poslaniku, a.s., čije rođenje obilježavamo ovih dana.

Njegove poruke i njegovo učenje, postupci koje je činio, iskušenja koja je imao i stavovi koje je jasno i javno iznosio, ostali su iza njega kao trajna inspiracija zajednici muslimana i drugih ljudi do Sudnjeg dana. Istina s kojom je došao bila je i ostala ideja-vodilja milijardama ljudi na onoj istoj stazi pokornosti Uzvišenom kojom se i on kretao.

Od njegova rođenja pa sve do danas, bjelodano je vidljivo da je njegov poziv istinit, njegovi stavovi utemeljeni na čvrstom moralnom uvjerenju, na pravednom postupanju, iskrenoj i utješnoj riječi, dobronamjernom i prijateljskom odnosu naspram drugih ljudi... On je bio beskompromisni borac za istinu i pravdu.

Proteklo je četrnaest stoljeća od kako je on napustio ovaj svijet, a i danas je jasan poziv iz časnog Kur'ana:

„Vi u Allahovom poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje.“
(Al-Ahzab, 21)

I danas je njegov put nada milijardama ljudi, naročito u ovom vremenu posrtanja čovječanstva, obezglavljenosti i pomanjkanja moralnih uvjerenja i normi. Njegove riječi su nada potlačenima i onima kojima se čini velika nepravda.

Potaknut riječima Uzvišenog: „**Ova vaša zajednica jedna je zajednica, a Ja sam vaš Gospodar, zato se samo Meni klanjajte**“ (Al-Anbiya, 92), on je kazao: „*Vjernik je s drugim vjernikom jedno tijelo, jedna građevina, jedan drugog drže na okupu, učvršćuju...*“

U ovim svezremenskim riječima, u ovim odama ljudskoj jednakosti i bratstvu, temeljnim nosačima i stupovima solidarnosti i samilosti među ljudima, sama je suštinska ideja islama: vjernici su braća, ljudi su braća, međusobno se pomažu, žive u harmoniji, kako između sebe, tako i sa svijetom oko sebe. Tu harmoniju je Poslanik, a.s., stalno promovirao. Mir sa sobom, mir s drugim ljudima i mir sa svijetom u kojem živimo vrhunski su ciljevi islama.

Da bi se taj mir postigao, vjernici treba da grade svoju zajednicu. Njeni temelji su Kur'an i sunnet. U njihovom sadržaju, porukama i učenjima, naša je prepoznatljiva boja, koju prenosimo na naše platno, u našu dušu, naše dove i nade, u naš moral i ophođenje s ljudima.

Kur'an nam je predstavio odnose koji vladaju u svemiru. Poučio nas je o našem mjestu i ulozi u svijetu. Mi smo dio svijeta kojeg je Allah stvorio iz Svoje milosti, i koji se svakog trena izliva iz Njegove volje i moći. Ali, svijet ima svoj početak i svoj kraj, pa tako i čovjek i svako drugo živo biće. Allah je svemu odredio rok, nafaku, cilj i namjenu. Mi smo ovdje *pod kiriju*, pod ugovorom do roka određenog. Dato nam je da upravljamo dunjalučkim dobrima, s obavezom da čuvamo red na Zemlji. Svaku dobrotu koju je Bog učinio prema nama, On traži da uzvratimo prema drugima: ljubav, pažnju, samilost, pravedan postupak, praštanje...

Kod Boga je bilježnica. On bilježi svaki naš postupak, zna svaku našu tajnu, zna ono što pokazujemo javno i što skrivaju naša prsa. Odredio nam je dan kada će svako izlagati svoj život, kako ga je i u što potrošio. Život je Njegov dar, zalog pod obavezom koji ćemo vratiti Njemu u času smrti, za koji ćemo podnijeti račun na Sudnjem danu.

Braćo i sestre.

Vjerovjesnik nas je poučio o životu u zajednici. Poučio nas je da je musliman onaj od čijeg su jezika i ruku sigurni drugi ljudi, i otkrio nam tajnu na kojoj počiva svaka zdrava i prosperitetna zajednica. Poučio nas je plemenitosti,

kako da postupamo prema ljudima, kako da izvršavamo naše obaveze prema supruzi, djeci, roditeljima, komšijama i gostima.

U plemenitom postupanju vidio je ostvarenje ideala ispravnog puta, na koji Bog poziva: „**Reci: "Dodite da vam kažem šta vam Gospodar vaš zapovijeda: da Mu ništa ne pridružujete, da roditeljima dobro činite, da djecu svoju iz straha od neimaštine ne ubijate – Mi i vas i njih hranimo."**“ (Al-An'am, 151.)

„**I da se imetku siročeta ne približavate, osim na najljepši način, sve dok punoljetno ne postane, i da krivo na litru i kantar u ne mjerite – mi nikoga preko njegove mogućnosti ne zadužujemo – i kad govorite da krivo ne govorite, pa makar se ticalo i srodnika, i da obaveze prema Allahu ne kršite, – eto tako vam On naređuje da biste to na umu imali.**“ (Al-An'am, 152.)

„**I, doista, ovo je pravi put moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova.**“ (Al-An'am, 153)

Vjerovjesnik nas je učio da nikada ne smijemo izdati čovjeka, niti ga ostaviti kada mu je pomoć potrebna i okrenuti glavu na drugu stranu, kao da nas se ne tiče njegova nevolja. Poučio nas je da je svaki ljudski problem i naš problem, govoreći: „*Bog je na pomoći čovjeku, sve dok je čovjek na pomoći svom bratu*“.

Danas, dok obilježavamo njegov mevlud, pored nas prolaze hiljade ljudi u očaju, goli i bos, bez krova nad glavom, bez zaštite, gladni i žedni. Prolaze žene i djeca, prepuštena i ostavljena često trgovcima robljem, čija tijela završavaju u kamionskim hladnjačama.

Ne pozivam se na našu patnju i pređeni put u prošlosti; to je bila kušnja onima kojima smo mi bili pred očima! Ovi nevoljnici, muhadžiri, žene i djeca, naša su kušnja, naš životni ispit, ispit naše zrelosti u slijedenju Božijeg puta i staze Njegova vjerovjesnika, a.s.

Farz je pomoći čovjeka nevoljnika. Kao zajednica muslimana, moramo postupiti kako nam Uzvišeni određuje, makar sami na tome ostali. Ovo je prilika da naše društvo moralno ozdravi, da se vodimo ljudskim, a ne nekim drugim ciljevima, da budemo ljudi po Božijem naumu, Njegovi odgovorni namjesnici na Zemlji.

Vrijeme je da svako od nas zaviri u svoj zavežljaj kojeg nosimo oko vrata i vidi šta u njemu nedostaje od poputnine za put koji nam predstoji. Svi smo mi muhadžiri, svi imamo svoju muku, bili toga svjesni ili ne.

Pozivam vas na sučeljenje sa samima sobom, s našim duhovnim nasljeđem, njegovim učenjem i ciljevima koje nam je postavio Muhammed, a.s. Neka svako od nas pogleda gdje mu je mjesto kod Allaha i Njegova vjerovjesnika. Koliko Vjerovjesnikovo učenje i njegov životni primjer oblikuju naš život, koliko nas inspiriraju i potiču, duhovno i moralno uzdižu i uljuđuju!

Braćo i sestre.

Zamolimo Allaha da se smiluje nama, našim prethodnicima i našim potomcima. Molimo Ga da nas osnaži i nadahne naše grudi da činimo dobro, kad god nam se ukaže prilika za to i ma gdje bili; da uvijek postupamo onako kako priliči ljudima i kako je dostojno čovjeka, čuvajući svoje dostojanstvo i dostojanstvo naše braće i sestara, muslimana i muslimanki.

Braćo i sestre.

Znajte da je Allah obećao da će pomoći vjernike! U Kur'anu je objavio riječi koje na to upućuju: „**A dužnost nam je bila vjernike pomoći.**“ (Ar-Rum, 47)

I, na kraju, podsjetimo se na Božiju riječ: „**Allah vam naređuje da pravedno postupate, i da dobročinstvo ljudima činite i rodbini bližoj, a razvat, zlo i nasilje vam zabranjuje, da to na znanje primite On vas savjetuje.**“ (An-Nahl, 90)